

Deres Kornélia

Ballaszt

Egy kádban ébredek aznap éjjel.

Hátam mögött egy férfi, a víz felett
megtart. Ismerős a nappali világból,
de nem túlságosan. Elvétjük egymást.
Miért merek most
nekidőlni, milyen húrokat
penget az arctalan?

Előre figyelek. Mert egy másik épp víz alá csúszik.
Minden erőmmel fogom, de csak nem változik
csecsemővé. Meg kéne menteni ezt a pompás testet.
Foglak, egyetlen. Még meddig is?

A fiúkra jobban kell vigyázni. Gyöngék. Merülősek.

Kifogásokból diplomáztunk. De akárhonnán nézem,
ez egy kétemberes kád. Foglald el végre a helyed.
Arról már nem is beszélek, hogy így a kezed is
végig
a rossz irányból érzem.

